

Full diocesà

14 de març del 2021

p5 – Trobada quaresmal a la Unitat Pastoral Parroquial de Tàrrega

p6 – Històrica visita del Sant Pare a l'Iraq

Sant Josep
Monestir de Sant
Joan de les Abadesses.
Escultura de Josep
Viladomat.

Foto: Ramon Manent.

El 19 de març de l'Any de Sant Josep

En l'Esriptura trobem l'expressió *Ite ad Joseph* («Aneu a trobar Josep») quan en temps de fam el faraó d'Egipte enviava la seva gent vers Josep, fill de Jacob. (cf. Gn 41,55).

També nosaltres hem d'acudir amb confiança a sant Josep en les nostres contingències i en el nostre anhel de seguiment de Jesús. Ell, pare provident, patró de l'Església, ens acompanya sempre amb la seva intercessió. Demanem-li les gràcies que necessitem, sobretot «la gràcia de les gràcies: la nostra conversió».

Pregària a sant Josep (papa Francesc)
Salve, custodi del Redemptor
i espòs de la Verge Maria.
A vós Déu us confià el seu Fill,
en vós Maria va dispositar la seva confiança,
amb vós Crist es va forjar com a home.
Oh benaurat Josep,
mostreu-vos també pare per a nosaltres
i guieu-nos en el camí de la vida.
Obteniu-nos gràcia, misericòrdia i coratge,
i defenseu-nos de tot mal. Amén.

«Si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran»

Diümenge IV de Quaresma / Cicle B

Lectura del segon llibre de les Cròniques

En aquells dies, tots els grans sacerdots i el poble reïncidien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestessin, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruï dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: «Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui.»

(36,14-16.19-23)

Salm responsorial

Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.

[136]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres, que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres,

que heu cregut, us ha salvat per gràcia. No ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n; som obra seva: ell ens ha creat en Jesucrist per dedicar-nos a unes bones obres que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

(2,4-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: «Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat sí que busquen la plena llum i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu.»

(3,14-21)

«Ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer»

Llum del món

Carles Riera i Fonts, pvre.

Els qui creuen en Jesús, diu l'evangelista Joan, reben la llum eterna en virtut de l'amor de Déu. Una llum que fa brillar el sentit de tot i el rostre de cada persona.

L'enlairament del Fill de l'home a l'arbre de la creu, un cop acomplert el seu enviament al món, és transparència de la bondat divina. Crist beneeix la nostra realitat de cada dia, renova la faç de la terra i il·lumina la vida. El seu encimbellament és signe de salvació, com ho era per als fills d'Israel la serp que Moisés enlairà al desert.

Anorreament i encimbellament, declivi i exaltació, foscor i llum... la vida té aquests contrastos, amb baixades i pujades, i els humans passem del desencís a l'engrescament, i viceversa. Vivim entre la nosa i la nostàlgia de Déu —parafraçant el bell títol d'un llibre del teòleg Josep Gil. Hi ha èpoques vitals —potser en una edat jove— en què Déu ens pot semblar un destorb, perquè seguir l'ensenyament de Jesús demana exigència; llavors desem Déu a les golfes. Però quan ja l'hem oblidat, de sobte, un bon dia, en tornem a sentir nostàlgia, una enyorança infinita.

Ergo: vol dir que ell no havia deixat mai d'il·luminar el nostre interior, ni que nosaltres féssim el ronsa, perquè l'essència de Déu és estimar.

Som fills de la llum i condemnar-se deu ser obrar en la foscor, defugir, volgudament i expressa, la claror de l'eterna mirada del Creador, la llum del matí de Pasqua.

La imatge

«Els qui no creuen, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal.» Ara és temps per a apartar-nos de la fosca, d'allò que es fa d'amagat.

«Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic»; el Fill de l'home, enlairat, ens fa arribar a Pasqua amb la claror del Ressuscitat, i que tothom vegi el que fem en la nostra vida i en la comunitat de l'Església.

Església de la llum (1989). Tadao Ando

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

15 dilluns

—Santa Madrona, copatrona de Barcelona
—Santa Lluïsa de Marillac, fund.
Is 65,17-21/Salm 29/Jo 4,43-54

16 dimarts

—Santa Eusèbia, abadessa
Ez 47,1-9.12/Salm 45/Jo 5,1-16

17 dimecres

—Sant Patrici, bisbe
—Sant Josep d'Arimatea
Is 49,8-15/Salm 144/Jo 5,17-30

18 dijous

—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i dr.
—Sant Salvador d'Horta, framenor
Ex 32,7-14/Salm 105/Jo 5,31-47

19 divendres

—Sant Josep, espòs de la Benaurada Verge Maria, patró de l'Església
2S 7,4-5a.12-14a.16/Salm 88/Rm 4,13.16-18.22/Mt 1,16.18.21.24a o bé Lc 2,41-51a

20 dissabte

—Santa Alexandra, mr.
—Santa Fotina, la samaritana
Jr 11,18-20/Salm 7/Jo 7, 40-53

21 diumenge V de Quaresma/ Cicle B

—Dia del Seminari
—Santa Fabiola
—El traspàs de Sant Benet
Jr 31,31-34/Salm 50/He 5,7-9/Jo 12,20-33

«Quin és el preu de la vida?» (2a part)

Marta Recasens

Continuem parlant sobre les dones que pateixen la mercantilització i l'explotació dels seus cossos, la precarietat econòmica i laboral, i la pressió d'una societat que menysprea la maternitat i només l'accepta quan es conforma a unes condicions inquietantment restrictives. Vivim en una societat que es vanta d'haver aconseguit la igualtat entre homes i dones, i és cert que en les últimes dècades s'han fet progressos extraordinaris que hem d'agrair i celebrar. Però penso que més que una equitat real s'ha aconseguit que les dones entrin i s'adaptin a un món dissenyat pels i per als homes, sense tenir en compte la seva naturalesa i necessitats. En lloc d'adaptar el món a les dones perquè se'l puguin fer seu, sense negar ni una molècula del que són, se'ns demana de ser una còpia dels nostres companys masculins. En un món per als homes, amb trajectòries professionals dissenyades per a un prototip d'home que no s'implica en la cura de les seves famílies, no hi té lloc la maternitat – ni tampoc la paternitat–. Les causes que porten una dona a avortar són múltiples i complexes i crec que no es poden resumir en un eslògan. Però m'atreveria a dir que un factor decisiu és la manca de suport, sobretot a nivell personal, però també econòmic. Una manca que ve en primer lloc dels més propers i després de la resta de la societat. Quantes dones davant l'enorme repte de ser mares en un moment no planificat es troben soles, fins i tot abandonades! Em pregunto quantes potser desitjarien tirar endavant, però sense suport se'n veuen

incapaces. Quantes es veuen empeses a avortar per les circumstàncies, amb gran dolor? I això no és la violència més brutal que es pot fer a una dona? A vegades, davant la perspectiva de ser mare, hom l'abandona i li fa creure que la millor opció per a tothom és que posi fi a la vida del seu propi fill, havent de carregar després ella sola amb les conseqüències físiques, psicològiques i morals d'aquest acte, que no són pas menyspreables.

I davant de tot això, als cristians, què se'ns demana? No tinc cap resposta definitiva, però crec que se'ns demana ser i fer. Primer, ser llum mostrant la bellesa de la creació, de la vida i de la maternitat. Com? Senzillament vivint-ho: celebrant la vida i la maternitat de les dones que ens envolten i acollint la vida, sigui com sigui, de cada persona que es creua en el nostre camí amb alegria i amor. Després, fer. Servir Déu i els germans buscant honestament la veritat i el bé, és a dir, estimant-los de veritat, sense deixar-nos endur pel «bonisme», disposats a sacrificar, quan sigui necessari, temps, diners i, si cal, fins i tot la reputació. I per on començar? En l'Esclatament sant Joan diu que «el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu» (1Jn 4,19), i jo m'atreveixo a afegir: qui no estima el seu germà que veu no pot estimar el germà que no veu. Comencem pels que veiem, els que tenim a prop, les noies i dones que ens envolten, les parelles que coneixem, i recolzem-los quan ho necessitin, perquè mai no pensin que estan sols en aquesta aventura de la vida.

Pregària a sant Josep

Dia del Seminari 2021

Déu i Pare de tots, que heu donat la vida als homes perquè us coneixin i us lloïn agraïts; doneu-nos l'alegria de sentir-nos un sol poble vostre.

Senyor Jesucrist, que us heu abaixat per ser el nostre germà i que camineu amb nosaltres, ensenyeu-nos a no passar de llarg davant el dolor del germà caigut al marge del camí.

Esperit Sant, vivifiqueu i moveu el cor dels nostres pastors perquè experimentin cada dia el consol de caminar com a germans, enmig del poble, fent-hi present, com sant Josep, la tendresa del Pare.

Feu sentir en el cor de molts joves la crida al sacerdocí perquè, com a homes de comunió, serveixin en l'Església i, anunciant l'Evangelí, cooperin a assolir la fraternitat universal en vós.

Trobada quaresmal de la Família Unida de la UPP de Tàrrrega

Josep Castellà / Foto: Helena Tarragó

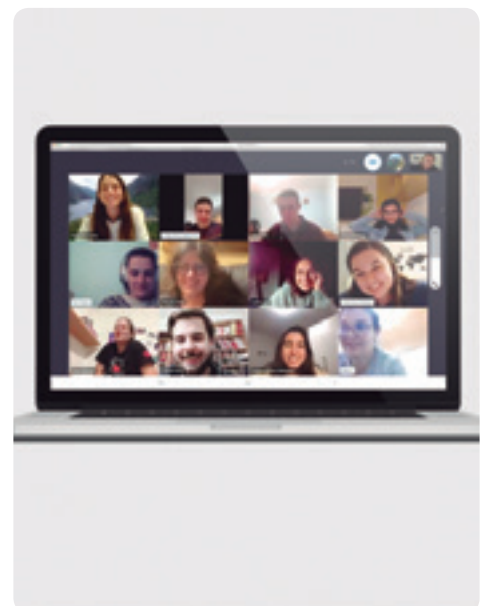

L'església parroquial de Santa Maria de l'Alba de Tàrrrega acollí la celebració de la trobada quaresmal dels diversos grups i responsables de Família Unida, la tarda del dissabte 27 de febrer. Una trobada presencial celebrada després de tants mesos de pandèmia i tenint presents totes les mesures sanitàries. Una trobada amb els elements quaresmals: pregària, dejuni i almoïna. L'acte de Família Unida s'obrí amb unes paraules de presentació i agraïment del rector, Mn. Josep Maria Vilaseca, asse-

nyalant que la parròquia ha de ser cada cop més missionera i acollidora. Continuada amb una invocació a l'Esperit Sant, la lectura de l'evangeli del dia i el res del paretre. El tema a tractar en aquesta reunió quaresmal estigué dedicat a l'acollida, exposant-se les oportunes reflexions per Carmina Más, Carme Guim, Helena Tarragó i Mn. Vilaseca, que foren analitzades i compartides pels quatre grups que es formaren elaborant les respectives conclusions. Aquestes foren presentades per la treballadora apostòlica Clara Carbonell, ressaltant-se especialment la importància de fer-se una bona acollida a tots els qui acudeixen al temple i així mateix dins la mateixa litúrgia eucarística. La trobada continuà amb l'adoració del Santíssim, centrada a pregar per les persones més necessitades i pobres, pels projectes de Mans Unides i esperonant-nos a tots a ser solidaris, especialment durant la Quaresma; també hi hagué confessions. Després de la pregària es va fer l'explicació dels projectes de Mans Unides per part del grup parroquial que dinamitza aquestes propostes, així com la projecció del vídeo de la campanya. Enguany es va fer un «Sopar solidari», cadascú a casa seva però mantenint l'esperit solidari i el to auster (pa amb oli i una poma). Finalment se celebrà l'eucaristia. La trobada, malgrat les mesures del covid, va deixar molt bon regust a tots els participants.

Els joves resen una trentena a sant Josep

Des del dia 18 de febrer gairebé una cinquantena de joves estan resant una trentena a sant Josep. Ha estat per iniciativa d'una jove de Solsona, Alba Masnou, impulsada per la Delegació de Joventut, aprofitant aquest any jubilar dedicat a aquell que va tenir entre els seus braços l'infant Jesús. En comunitat, a través de diverses videotrucades al dia, des de casa, al carrer, en el transport públic, a l'oratori o església de cada poble o ciutat, els joves estan posant en mans del qui el Senyor va anomenar «pare», sant Josep, les seves preocupacions i necessitats. Des d'un grup de WhatsApp cada dia es difon una petita meditació josefina rescatada d'un llibre de Donald H. Calloway, *Consagració a san José*, així com fragments d'altres documents dels papes i dels Pares de l'Església. Encomanem-nos a sant Josep i encomanem-li tots i cada un dels joves que s'estan posant a l'empara del protector de la Sagrada Família. Sant Josep, exemple d'amor a la llar i protector de les famílies, pregueu per nosaltres. Informa: Delegació de Joventut.

Històrica visita del papa Francesc a l'Iraq, la terra d'Abraham

Un país, amb una disminuïda comunitat cristiana, marcat per la violència, la guerra, el terrorisme

És una de les fites del pontificat, la visita del Papa a l'Iraq, un viatge que no pogué realitzar Joan Pau II i que finalment ha pogut completar el darrer cap de setmana Francesc, desafiant la recomanació de no anar-hi per part dels serveis secrets dels EUA. Dies històrics, amb moments molt destacats de confort a l'Església local i amb trobades importants amb líders religiosos. Subratllem alguns dels moments més significatius d'aquest viatge:

Trobades amb una Església màrtir

El dia de la seva arribada, el papa Francesc es va trobar amb el clergat d'Iraq a la catedral siro-catòlica de Bagdad, que en els darrers anys ha estat objecte de diversos atemptats amb una cinquantena de víctimes mortals.

L'endemà el Pontífex va celebrar la missa a la catedral caldea de Sant Josep, on per primera vegada en la història un Papa va celebrar la missa amb el ritu caldeu.

En el darrer dia del viatge, el Sant Pare es va adreçar a la zona del Kurdistan iraquiana, amb Nínive (Mossul), on l'Estat Islàmic (ISIS) va declarar el Califat causant el terror dels cristians. Francesc visità les ruïnes de Mossul, on feu una pregària per totes les víctimes de la guerra i del terrorisme. Després es va dirigir a Quaraqosh, on la seva església es va convertir en un camp de tir per a l'ISIS. El Papa es pogué trobar amb els cristians que han anat tornant després del Califat.

El Sant Pare va posar fi a la seva visita de tres dies a l'Iraq amb una missa multitudinària celebrada a Erbil, capital del Kurdistan, en què va convidar els 10.000 fidels presents a no caure en la venjança, malgrat les ferides de la guerra i la violència.

Trobada amb l'aiatol·là Al Sistani

Al Sistani, que viu senzillament a Najaf i pràcticament no fa vida pública, és una de les figures més poderoses de l'islam, concretament del xiïta, i els seus discursos van fer que molts musulmans es mobilitzessin l'any 2014 contra l'Estat Islàmic. També va demanar que s'investiguessin els crims perpetrats pels jihadistes sunnites contra minories com els yazidís o els cristians de Mossul. La trobada entre el Papa i l'aiatol·là, al seu domicili particular, és una de les fites de la diplomàcia vaticana. L'Iraq ha declarat el 6 de març «Dia per la tolerància» arran d'aquesta trobada.

Trobament de les tres religions a Ur dels Caldeus

En visitar Ur dels Caldeus, l'antiga ciutat iraquiana on jueus, cristians i musulmans creuen que va néixer el seu patriarca comú Abraham, el papa Francesc va condemnar l'extremisme com una «traïció a la religió». El Pontífex va visitar Ur el dissabte, en el segon dia de la primera visita papal a l'Iraq. En adreçar-se a una reunió de líders cristians, musulmans i jueus, Francesc va condemnar la violència que ha afectat aquest país els últims anys i va demanar amistat i cooperació entre les religions.

Els bisbes catalans esperen del nou govern més sensibilitat envers l'ensenyament de la religió

Els bisbes catalans en la seva reunió ordinària del 2 de març dialogaren sobre la situació actual de l'ensenyament de la religió catòlica, sobretot a partir de l'aprovació de la LOMLOE, llei orgànica d'Educació vigent a l'Estat espanyol des del 19 de gener. L'episcopat veu amb preocupació el fet que aquesta llei hagi nascut sense un pacte d'educació precedent que comporti un consens social i polític, així com també que reculli posicionaments adversos al fet religiós i a la seva presència escolar. Els bisbes aposten per treballar a fi de millorar la seva aplicació de manera que garanteixi el dret de les famílies a l'ensenyament religiós dels seus fills i alhora asseguri un ensenyament de qualitat per a tothom. Així mateix, confien que el nou govern de Catalunya tingui una millor sensibilitat envers l'ensenyament de la religió i les escoles d'iniciativa social.

Doble jornada acadèmica sobre l'eutanàsia

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), en col·laboració amb l'Institut Borja de Bioètica-URL, organitza una doble jornada acadèmica sobre l'eutanàsia. Aquestes sessions acadèmiques es duran a terme els dies 24 i 25 de març, de les 16 a les 18h. Amb el títol «L'eutanàsia: ben viure, ben morir», hi intervindran, entre altres, professionals com Montserrat Esquerda, directora de l'Institut Borja de Bioètica-URL, Maria Nabal, metgessa de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, Joan Viñas, president emèrit de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, Javier de la Torre, professor de Teologia Moral i Bioètica de la U. Pontifícia de Comillas, i Francesc Torralba, director de la Càtedra Ethos-URL. Assistir-hi de manera telemàtica tindrà un cost de 20€, preu general, o 15€ per als professors i alumnes universitaris, que rebran un certificat d'assistència. Les inscripcions es poden fer a través del web de l'AUSP.

El llibre

Una biblioteca en el oasi

Juan Manuel de Prada

Editorial MAGNIFICAT.
19,90 euros.

S'hi recullen 60 articles de Juan Manuel de Prada que han anat apareixent al llarg d'aquests anys en la revista *Magnificat*.

Constitueix una meravellosa ocasió per a assaborir obres literàries que han estat i són font de cultura i expressió de la fe, per a adquirir una formació espiritual, estètica i intel·lectual a partir de grans obres literàries.

Així hom pot descobrir diferents autors clàssics o contemporanis tan coneguts com Dickens, Cervantes, Chesterton...

«Amb cor de pare», com sant Josep

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El «Dia del Seminari» arriba acompanyat per la mà, discreta i ferma, de sant Josep. És ja una tradició ben arrelada que aquesta jornada se celebri en les proximitats de la festa de Sant Josep. Enguany, però, aquesta tradició rep un impuls especial per la decisió del papa Francesc de dedicar tot un any a la figura del patriarca de Natzaret.

Sant Josep i la família. Josep va viure la seva vocació de creient, treballador, espòs i pare, unit a Maria i a favor de Jesús. Quin bé tan gran pot fer a totes les famílies contemplar i aprendre de sant Josep, just, humil, ferm i confiat! La família és llar d'amor i de fe, encomanem-les al patriarca de Natzaret. És fogar de vocacions, preguem perquè predisposi les famílies a acollir la vocació de llurs fills. Confiam especialment a sant Josep els pares dels adolescents i joves que es plantegen la vocació sacerdotal.

Sant Josep i el sacerdocí. El prevere és cridat a prolongar, amb les paraules i les obres, la missió de Jesús. Aquell mateix que va cuidar-lo, protegir-lo i fer-lo créixer a la terra, acompanya la formació i el creixement dels futurs preveres. Sovint el temps de seminari s'ha comparat amb l'aprenentatge que Jesús va fer a la llar de Natzaret. Si cada any preguem pels seminaristes, enguany confiem amb especial intensitat el Cesc, el Rubén, el Jordi, el Josep-txu, el Jacob i el Gabriel al bon Josep, patró del seminari.

Sant Josep i l'Església. El 8 de desembre de 1870 el beat Pius IX va proclamar sant Josep com a patró de l'Església universal. Ara en celebrem el 150è aniversari. Sant Pau ens ensenya que «el Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres» (1Co 12,12). El Concili Vaticà II recull la imatge i formula que «l'Església és el Cos de Crist» (LG, 7). Cadascun dels batejats és un membre únic, amb una funció única en el cos místic de Crist. Queda

clar, doncs, el paper crucial de sant Josep en l'Església: tal com ell va custodiar la vida terrenal de Jesús, ara també custodia la vida del seu cos místic. Davant els grans desafiaments actuals, per a anunciar l'Evangeli i ser signes eficaços del Regne de Déu, encomanem-nos a sant Josep. Demanem-li també pels preveres de la nostra diòcesi.

Els qui senten la vocació, els nostres seminaristes, els preveres i jo mateix necessitem, com Jesús a Natzaret, créixer en estatura, saviesa i gràcia per a esdevenir «pares dels qui no tenen pare», pares de comunitats familiars —vives, orants, fraternes i evangelitzadores—. Només ho arribarem a ser si deixen que Déu ens doni i ens renovi un «cor de pare». Sant Josep ens hi ajudarà amb el seu exemple i amb la seva intercessió. Sant Josep, pregueu per tots nosaltres.

